

Kuka ryhtyy anestesiologiksi?

Olen käsitellyt erikoislääkärikoulutuksen auditointia usealla puheenjohtajan paltalla viime vuoden aikana. SAY seurasi gynekologien ja neurologien esimerkkiä ja lähti ”katalysoimaan” SATEL:n piirissä pitempään pyörintä halua selvittää virallisemmin, miten eri yliopistojen anestesiologian ja tehohoidon koulutusohjelmat eroavat toisistaan. Viime vuoden lopulla Suomen Lääkäriliitto (SLL) otti yhteyttä erikoislääkäriyhdistykseen ja pyysi selvittämään mahdollisuudet toteuttaa auditointi. Me olimme tuossa vaiheessa jo perustaneet auditointitoimikunnan, jossa on kouluttajien ja koulutettavien edustajat kustakin yliopistosairaalaista ja lisäksi kaksi kumpaankin ryhmään kuuluvaa muista kuin yliopistosairaaloista, ja ensimmäiset kokouksetkin oli jo pidetty. Viiden kollegan muodostama auditoinnin ohjausryhmä muokkaa parhaillaan kysymyslomakkeita, jotka vielä tämän talven aikana lähtevät eri sairaaloiden kouluttajille ja kaikille anestesiologian ja tehohoidon erikoislääkärin koulutusohjelmaan ilmoittautuneille. Hyviä kysymyksiä lomakkeisiin on keksitty jo niin paljon, että suureksi haasteeksi muodostuu vastausten analyysi. Tähän työhön yliopiston tai SLL:n apu olisi tervetullutta.

Tähän asti kannusteena auditoinnin suorittamiselle on ollut halu etsiä ne koulutuskäytännöt ja -sisällöt, joiden soisi leviävän yhden yliopiston alueelta koko maahan ja miksi ei laajemmallekin. Samalla epäilemättä isot eroavaisuudet eri yliopistojen anestesiologian ja tehohoidon koulutusohjelmien välillä vähenevät. Näkökulma, jota tällä palstalla en ole käsitellyt ja josta ei kokouksissa ole puhuttu, on auditoinnin merkitys erikoisalamme houkuttelevuuden lisäämiseksi niiden keskuudessa, jotka vielä pohtivat, minkä erikoisalan valita.

Lienee yleisesti hyväksytty asia, että mielikuvat ja kokemukset voivat vaikuttaa nuoren lääkärin erikoisalan valintaan enemmän kuin näyttöön perustuva tieto erikoisalojen hyvistä ja huonois-

ta puolista itse kunkin yksilön kannalta. Me pyrimme kohtelemaan kandidaatteja hyvin ja antamaan anestesiologian ja tehohoidon erikoislääkäreistä ja työtehtävistämme positiivisen kuvan, jotta mahdollisimman moni valitsisi omaksi erikoisalakseen anestesiologian ja tehohoidon. Vaikka taloudelliset suhdanteet ovat kuluneen vuoden aikana olleet heikot ja olemme puhuneet ainakin taantumasta ellei jopa lamasta, emme ole kohdanneet mitään merkkejä lääkäriytyttömyydestä, joka oli tosiasia edellisen suuren taantumän jälkimainingeissa 1990-luvun alkupuolella. Ja kuinka käy, kun talous lähtee nousuun? Viime päivien tuloraporttien mukaan nousu on juuri nyt alkamassa. Uskaltaisinkin otaksua kaikkien anestesiologien toivovan, että pystyisimme houkuttelemaan erikoisalallemme kaikki ne kollegat, jotka alallemme soveltuvat. Meillä on hieno erikoisala, jolla työsarkaa tuntuu toistaiseksi olevan kaikille, jotka eivät työtä pelkää. Niin tällä hetkellä kuin lähivuosisikymmeninäkin.

Miksi siis luottaa pelkkään mielikuvavaikuttamiseen aikana, jolloin me kaikki uskomme näyttöön perustuvaan lääketieteeseen ja käypään hoitoon. Kun koulutamme nuoret kollegamme kriittisiksi tarjolla olevan tiedon analysoijiksi ja päätöksensä tietoon – ei luuloon – perustaviksi, meidän täytyy pystyä tarjoamaan tutkittua tietoa anestesiologian ja tehohoidon erikoislääkärikoulutuksesta. Tätä tietoa voimme tuottaa auditoinnilla, mutta vain mikäli hankittava tieto koulutuksesta analysoidaan tieteellisesti validilla tavalla. Tervetuloa Jyväskylän kevätkokoukseen 22.–23.4.2010 keskustelemaan siitä, miten koottu tieto tulisi analysoida. Sitä ennen pyydän kaikilta koulutusvastaavilta ja alallemme erikoistumassa olevilta huolellista paneutumista kysymyspatteriin, jonka kevättalvella koottaatte. □

Helsingissä, 29.1.2010